

# De Fèlix Farró a Cristhian Stuani: deu anys al Girona

El davanter uruguaià és el setè futbolista de la història en arribar a la dècada com a blanc-i-vermell després del central gironí, Josep Ferrer, Manel Trias, Joan Muñoz, Isidre Sala i Chechu Flores

---

Qui més temporades ha format part del vestidor del Girona és Manel Trias, amb 17. El migcampista va estar-hi del 1932 al 1937 i del 1939 al 1951. La pausa dels dos anys, a més, va ser provocada per la interrupció de la Lliga a causa de la guerra. El futbolista també va participar amb el Sabadell a Primera el curs 1943-44, com a cedit: els gironins van acabar la Tercera Divisió al febrer, i llavors, Trias va donar un cop de mà en la salvació dels arlequinats a l'elit. Conegut popularment com 'El Rajà', el gironí fins i tot va ser homenatjat el 1947, amb un partit entre el Girona i la selecció catalana. Trias va viure els ascensos a Segona del 1934 i del 1948 i, en total, va disputar 297 partits. És el sisè de la llista històrica. L'acompanyen Fèlix Farró i Josep Ferrer, amb 14 temporades (1930-37 i 1939-46). Ambdós van ser part de la fundació de l'entitat i van ser titulars en el primer partit, a Badalona (1-1, gol de Balbí Clarà). Farró és el segon futbolista amb més partits, 351; Ferrer el vuitè, amb 272. Stuani, que és tercer, podria atrapar el central aquest curs: l'uruguaià en duu 311. N'hauria de disputar 40. A Trias, Farró i Ferrer els anomenaven 'Els tres mosqueters'. Farró i Ferrer també van tenir el seu homenatge: per a Farró, que sumant amistosos va superar els 600 duels, es va organitzar un amistós el 1944 entre seleccions formades per futbolistes de Primera, el combinat vermell contra el blanc-i-vermell; per a Ferrer, el 1946, amb dos partits entre les seleccions de Girona i la provincial, i la gironina i la regional. Vista Alegre va quedar petit. La llista amb més partits jugats la lidera Isidre Sala, amb 439 en 13 temporades (1963-76). Sala, titular en l'estrena de Montilivi, va arribar a ser olímpic a Mèxic 1968 i també va gaudir de l'homenatge del Girona. Va ser el 1976 amb doble partit a l'estadi: una selecció de veterans comarcal i una local, i un duel entre l'Espanyol i el Girona. La Federació Catalana va premiar la seva fidelitat al club amb la Medalla d'Argent al Mèrit Esportiu. Sala, però, va viure una doble amargor futbolística, amb les derrotes contra el Vila-real i el Còrdova en l'intent de pujar a Segona. Els play-offs, ja en aquelles dècades, eren malsons. Continuem amb els noms propis amb un parell de futbolistes que van estar-se a la ciutat deu temporades: Joan Muñoz va disputar 282 partits entre el 1952 i el 1962, i va formar part de la plantilla que va ascendir a Segona el 1956. Era polivalent, el gironí, capaç de jugar a la defensa, el mig del camp i la davantera. Tanca la llista Chechu Flores, integrant del vestidor entre el 2001 i el 2011, i que va jugar 234 enfrontaments, de Tercera a Segona Divisió. D'altres grans noms de la història del Girona van quedar-se a un pam de complir una dècada al club: Juanpe Ramírez, un dels dos futbolistes que van viure els dos ascensos a Primera; Josep Viñas i Eloi Amagat van complir els nou cursos. Dels futbolistes de la plantilla actual, qui més temps fa que està al Girona de manera consecutiva, esclar, és Cristhian Stuani. Ho seria Cristian Portu si no hagués marxat amb el primer descens a Segona, el 2018, perquè el murcià va arribar un any abans que l'uruguaià i va ser fonamental en el primer ascens a Primera. Aquesta serà la setena temporada del futbolista en terres catalanes. També podria ser la setena per a Arnau Martínez. Al maresmenc i a Portu els separa un partit de diferència i flirtegen amb els dos-cents: Arnau en té 198 i Portu 197.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2026/08/05/felix-farro-cristhian-stuani-deu-133095765.html>